

Λ Ο Γ Ο Σ
 Ε Γ Κ Ω Μ Ι Α Σ Τ Ι Κ Ο Σ
 Ε Γ Σ Δ Ο Ξ Α Ν
 ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
 Σ Π Υ Ρ Ι Δ Ω Ν Ο Σ
 ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Σ Τ Ν Τ Ε Θ Ε Ι Σ
 ΠΑΡΑ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΒΟΛΙ ΠΕΡΙ
 ΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτῆ αἰσως, καὶ παμευλα-
 βῶς ἀφικρωδεῖς
 Τ Ο Ι Σ

ΕΝ ΓΕΡΑΡΧΑΙΣ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΙΣ,
 Κ Α Ι

ΕΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ

Σοφία, καὶ παιδεία, πάση, Εγκείτοις
 τε, καὶ ἐπισημοῖς,

Κ Τ Ρ Ι Ο Ι Σ Κ Τ Ρ Ι Ο Ι Σ

ΕΥΓΕΝΙΩ, ΤΩ, ΒΟΥΛΓΑΡΙ,

Κ Α Ι

ΝΙΚΗΦΩΡΩ, ΤΩ, ΘΕΟΤΟΚΗ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ

Προκατόχῳ, καὶ διαδόχῳ

ΣΛΑΒΙΝΙΟΤΕ ΚΑΓ ΧΕΡΣΩΝΟΣ.

α ↓ π ς'. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1786.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῷ Ἐξ Γαυσιάνῳ.
 CON LICENZA DE SUPERIORI.

✠ 3 ✠

Πανιερώτατοι, καὶ Σοφώτατοι ἄνδρες,

καὶ

Πατέρες Σεβασμιώτατοι.

Εγάλη μὲν ἡ κατηγορία . ἀφ' ἧς ἐθαύ-

μασα τόσοι τινὲς θαυμασιῶν ἐξαισιοῦ τῆς με-
γάλης ἡμῶν προσάτε Σπυρίδωρος ταπεινοφροσύ-
μῳ, ἐ ἀφ' ἧς αὐτῶν ἐκτερόμερος, τὸ κτ' διὰ
μῆρ ἐγκωμίασα, καὶ ἀσύγκειτον αὐτῶν, οἷον
τινὲς εἶδεν ὁ κόσμος, ἐ τινὲς ἐθαύμασαν, ὅσοι ἦ-

✠ 4 ✠

τομ τῆς δυνάμεώς μου : τὴν ἐπαράφησα ἀφ' ἧς
λέγω , εἰς μίαν τοιαύτην ἔτι τοσαύτην ἀρετὴν ,
ἐκθαμβος ὄλος , ἔκπληττόμενος , ἕκαστα πόσῳ
σκέψιν μὰ μὴ λάβω ὑπογραμμὸν , ἔτι παρὰ-
δειγμα . ἀλλὰ ἀμνήμων παρτελῶς αὐτῆς , μὰ
ἔλθω εἰς πόσῳ ἀνθάδειαν , εἰς πόσῳ τόλμῳ ,
ἔτι εἰς πόσῳ , ἢ ἔτι εἶπω , προπέτειαν , ὅσοι
εἶμαι τὸ θαρρῆος τῆτο , ὅπῃ τὴν ἐμὴν παρο-
ρῶν ἀτέλειαν , ἐπαίρων τὸν ἑαυτὸν μου , λαμ-
βαίνω ἐπιτόμος μὰ παρρησιασθῶ , ἔτι χωρὶς καμ-
μίας συστολῆς μὰ προσφέρω εἰς τὰς δύο φωστῆ-
ρας τὰς μεγάλας ἔτι φωταυγείας , δεῖ λέγω τῆς πα-
τείδος μου , ἀλλὰ ἔτι παρτὸς τῆς γένεσος ἡμῶν τὸ ἐ-
μὸν τῆτο τῆς ἀλαβείας μου ἀτελέστατον πόνη-
μα . Μεγάλῃ μου , λέγω , ἡ κατηγορία . Μὰ τίμι
ἄλλω πρόπῳ , εἶχα μὰ ἀπταποκλειθῶ , ἔτι μ' ἀπο-
δώσω τὰς χάριτας , ἃς ὀφείλω τοῖς ἐμοῖς Εὐγε-
νίῳ , ἔτι Νικηφόρῳ , Πομπερωτάτοις πατρῶσι , οἱ

τιμῆς,

✠ 5 ✠

τιμῆς , καὶ τοὶ ἐν ἀξίᾳ , καὶ τοὶ ἐν φρονησίᾳ , ἔτι με-
ρίμναις ποικίλαις τε , ἔτι πολλαῖς , ἀπόμναις , καὶ
μακρῶν , τὴν αὐτῶν ἀγάπῳ , τὴν αὐτῶν εὐνοίᾳ ,
τὴν αὐτῶν εἰς ἐμὲ συμπάθειαν , ἀγαθοὶ διατη-
ρήσιμ , ἡ δὲ ἤδη παρόμναις ἐμθάδε , φίλτατοί μοι ,
καὶ ἐγκαρδιοὶ , εἶχον ; Τῆτό μοι δόξα , τῆτό μοι
κλέος , τῆτό μοι καύχημα . ἔτι ἐμφοχὸς ἦθελ' εἶμαι ,
βέβαια , πλείσθους ἐλέγχῃ , ἔτι κατακρίσεως , ἀπὸ ὑ-
πόπνεως τὸσοι τῆς πατρικῆς ὑμῶν κληρονομίας ,
δεῖ ἠθέλα δώσῃ ἔτι φανερὸν εἰς τὸν κόσμον ση-
μείον ὑδὲρ ἀγκωμοσιῶν . Διὸ ἀνθάδης μάλλον ,
ἢ ἀγνώμων , ἐδίδωμι ἀφαφαλίῳ εἰς αὐτὸν . δύο
κακῶν προκειμένων , τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον .
Γνώμη αὐτῆ πεπαλαιωμένη , ἔτι ὑπὸ πάντων τῶν
σωτηρῶν πεπραγμένη , μὲ θαρρῆϊ , ἔτι μὲ θαρρῆϊ
πολύ περισσότερον τὸ ἐμοῖ , ἔτι πᾶσιμ ἐμωσμέ-
νον , ἐμθέον τῆς μεγάλης ψυχῆς ὑμῶν , οἱ τιμῆς ,
ὄπαδοὶ τῆς Ἰησοῦ , δεῖ ἀποσρέφειν τὸ κτ' διώχ-
μιν .

✠ 6 ✠

μη . Η΄θελα γὰ εἶχα τί ἄξιον ὑμῶν . μὰ τί
 ἄξιόν ποτε εἰς ἐμέ ; εἰς ἐμέ δὲ ἐδόθη μῆτε
 τὸ εὐρωσον τῆς Δημοσείας , μῆτε ἡ ἀφραδεία τῆς
 Γσοκράτης , καὶ ἀκόμι μῆτε αὐτὰ ἀρκετὰ μοι
 εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ῥέρας μου , μὴτ’ αὐτὰ ἀφάλογα
 τῆς ὑμῶν ἀγχινοῖα . Καὶ τίς δώαται ἕξειπῆν τὰ
 παρ’ ὑμῶν εἰς φῶς τῆς γέρας ἡμῶν ἐκδοθεῖτα ,
 ἔ ἀγλη σοφίας ἕξαιρέτε λάμποντα , ἔ φωταγω-
 γῆματα ; ἔδεῖς βέβαια . μέρος ἕξ αὐτῆς , δῶρον τῆς
 μεγάλης φιλίας , ἔ ἀγάπης ὑμῶν , ὑπάρχει μοι
 ἀφαχεῖρας , ἔ ἐκθαμβεῖ με . δῶρον , ὅπῃ ἔ αὐ-
 τὸ μὲ εἶμαι εἰς ἀπολογία , ἔ δικαίωσιν , ὅπῃ
 ἔ αὐτὸ τὴν ἐμὴν τόλμην , ἔ αὐθάδειαν πλη-
 ρέστατα δικαιῶναι , ὅπῃ ἔ αὐτὸ ἄξιον τῆς ὑμῶν
 συγγνώμης τε ἔ συμπαθείας ποιῆ με . αὐτῆς ὅλη
 ψυχῆ ἔ καρδία δέομαι ἀξιοθιῶναι , καὶ πολλῶν
 μᾶλλον τῆς ὑμῶν ἀχῆς τε ἔ ἀλογίας , ὅπως Κύ-
 ειος ὁ Θεὸς δι’ ἀχῶν ἡδὲ δρακιωτάτων ἀ-
 γίωμ

✠ 7 ✠

γίωμ ὑμῶν ; ἔλεως ἐπ’ ἐμοὶ , ἔ ἡδὲ δαυῶν , ἔ
 δυσχερῶν τῆς παρόντος , ἔ ἡδὲ λυπηρῶν τῆς μέλλον-
 τος ἀπεραψτε αἰῶνος , οἰκτίρμων , καὶ εὐσπλαγ-
 χμος , ῥύσηταί με . Ταῦτα παρ’ ὑμῶν μὴ δέξαι ,
 ἔ μὴ δέξαι τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιᾶν ἀπαζόμε-
 ρος , αἰδοῖ δια παντὸς ὑποκλίνομαι .

Τῆς ὑμετέρας Παμπερότητι
 Ὁ ἐν ἐλαχίστοις
 Ταπεινός , ἔ ἀπειθέστατος δῆλος
 Ἀλέξανδρος Τριβόλις Πιέρις .

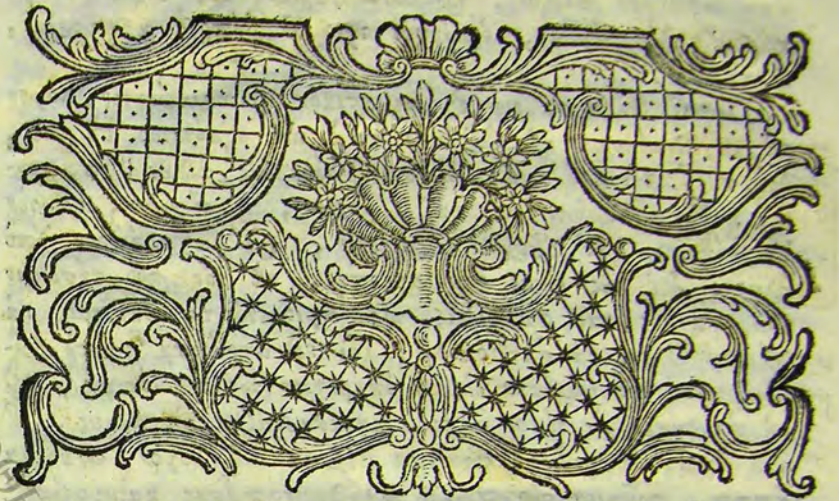
ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Γαπητέ, κὲ φίλτατε Ἀναγνώσα, τὸ ἐμὸν τὸτο ταπεινώτατον πίνημα, ἐκ ἄλλης παρ' ἐμῆ σωτέστη, καὶ εἰς τύπον δέδοται, εἰμὴ εἰς μόνον σέβας, κὲ δὲ λάβειαι τῆ μεγάλα ἐμῆ, καὶ τῆς Πατρίδος με Προσάτε Σπυρίδωνος. εἰ ἄξιόν τι δόξει σοι ἐν αὐτῇ, δὸς δόξαν τῇ Γεράρχῃ, ὅπῃ καθάπερ τὸν ὄφιν εἰς χρυσῆν, ἔτω κὲ τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν εἰς ἐμπειρίαν μετέβαλον. Εἰδ' ἀπελῆς, Αὐτὴν ὡς ἀγαθὸς ἐκέντησον, ὅπως χάριτι, κὲ δὲ μὲν δέξεται τὸ κτὶ δυνάμιν, κὲ ὅπως τὸν φιλάγαθον ὑπὲρ ἐμῆ, καὶ τῆ ἐμῶν, ἐλέει δυσωπήσῃ. Εἴ ῥῶσο.

ΜΝΗ-

Μνήμη δικαίε μετ' Ἐγκωμίων.

Ὁ νὰ πλέκη, ὦ ἄνδρες πολυμαθέσατοι, τι νὰς, καὶ με' ὄλλω τῆς δὲ γλωττίας τὴν τέχνην, ἐπαίνες καὶ ἐγκώμια, καὶ αὐτὰ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην, εἰς ἀθάνατον κλέος, καὶ δόξαν τῆς δικαίης, εἶναι εἷς παρᾶγμα τόσον ἀναγκαῖον, καὶ ἀφέλιμον, ὅσον ἀναγκαῖα κὲ ἀφέλιμος εἶναι ἡ ἀρετὴ, ἣτις ἐπαίνους ἀρδουμένη αὐξάνει. Εἶναι εἷς παρᾶγμα τόσον δίκαιον, ὅπῃ καὶ αὐτὴ ἡ θεία Γραφὴ τὸ κελεύει: Μνήμη δικαίε μετ' ἐγκωμίων. Εἶναι εἷς παρᾶγμα θεῖον τόσον, καὶ ἅγιον, ὅπῃ πολλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς, καθὼς φαίνεται καλλώτατα, καὶ εἰς τὴν παλαιάν, καὶ εἰς τὴν νέαν, με' θεῖαν καὶ Οὐρανίον φράσιν τὸ ἐνήργησε. Εἴ τῃ νὰ μὴ ἐγίνετο ποτὲ εἰς κατάχρησιν, καὶ νὰ μὴ ἤκωντο εἰς μερικὰς πανηγυρικὰς λόγους, ἐκείναις ἢ ἀπακταῖς, καὶ ἀδελφικταῖς ὑπερβολαῖς, ὅπῃ

Α

ὅπῃ

ὅπερ ἐκφανῶσι πολλοὶ, καὶ αὐτὶ θάμβος εἰς δόξαν τῶ ἐγκωμιαζομένου ἁγίου, ἐγείρωσι καὶ τὸ ρήτορος κατηγορίας, καὶ γέλωτα.

Πολλοὶ θέλοντες μὲ ἐγκωμιαστικὸν ῥητορικώτατον λόγον εὐὰ μεγαλιώκειν, καὶ δοξάσκειν τινὰ τῆς ἀγιότητος Ἡρώα, δὲ συσέλλονται ἑδαμῶς εὐὰ σμικρῶν τὰς ἄλλας, πάχοντες, ἐπιποδύομενοι μὲ καθεὶ ἕξοπον, καὶ τέχνῳ, εὐὰ τὸν ὑποδείξωσι κατ' ἐξοχῶν ἐξαιρετικόν, καὶ μεγαλιώτερον ὑπὸ ὅλης. δὲ τὰς εἶναι ὅχι ἀρκετικόν, εὐὰ τὸν ὑπερβάλλουσιν ἀνάμεσα εἰς τὰς φωτεινὰς τῆς ἀγιότητος ἀκτῖνας εὐὰ λάμπη ὅλος, εὐὰ ἀκτινοβολῆ, καὶ εὐὰ ἀσφάπτῃ ἄμῃ βελόμβροι εὐὰ τὸν ὑψώσκειν εἰς τὸ ὑπέρτατον τῆς τελειότητος, ὅχι εὐὰ τὸν εἶσεν εἰς τὸσον ὕψος, κατασκιάζον τὰς ἄλλας, ἢ ἔπω ἔπω, ὑποπέδιον. παράγμα βέβαια παράλογον, παράγμα ἄτοπον, παράγμα ἄνοχον καὶ ἀλήθειαν πάσης κατηγορίας. πλὴν ὅταν γίνεται παρ' ἀξίαν, καὶ ὅταν ἡ ἀρετὴ τῶ ἁγίου δὲ ἔχει καὶ πᾶσαν ἀλήθειαν τὸ ἐξαιρετικόν. μὰ ὅταν ὁ ἅγιος, εἰς τὸν ἐνάρετον χαρακτῆρα τῆς καὶ Θεὸν πολιτείας ἐλαμψον ὑπὲρ τὰς ἄλλας, καὶ ἐφανῆ ἀσύγκριτος εἰς τὸν κόσμον, ἔχει τινὰς εὐὰ τὸ σιωπήσῃ; ἔχει τινὰς εὐὰ κρύψῃ τὸ μεγαλιώτερον, καὶ τὸ πλεονάζον προτέρημα τῆς ἀγιότητος; ἔχει τινὰς εὐὰ ἐπισκιάσῃ τὴν πλεονάζον φωταυγῆ, καὶ λαμψον ἀκτῖνα τῆς δόξης; τῆτο ἠθέλει εἶσαι βέβαια ἐξίση εὐὰ μὲγάλον ἀτόπημα, μὲ μὲγάλῃ ἀδικία. Ἐγὼ ἀνὰ αὐτὸν τὸν ἴδιον Ἰησοῦν, καὶ εἰς ἔπαινον τῶ Γωάννη, εὐὰ μόνον ὑπερβατικὸν ποροφῆται τὸν ὑπερβάλλει, ἀλλὰ καὶ παρρη-

Ματθ. σίμα εἰς ὅλης μεγαλοφάνως κηρύττει (α) ,, Οὐκ ἐγγύχεται κερ.ιά., ἐν ῥηρητοῖς Γωαννῶν, μὲζων Γωάννη τῶ βαπτιστῆ. Καὶ εἰ τῆτο, ὅπερ καὶ ὑμεῖς πολλὰν τὸ ἠέσατε, πῶς καὶ ἐγὼ τὴν σήμερον εὐὰ μὴ μιμηθῶ τοῦτον μὲζον ὑπερβατικόν, καὶ πανηγορευτῆ τῶ μὲγάλῃ ἡμῶν Προσάτε Σπυριδωνος, εὐὰ μὴ ἐκφανῶ τὸ πλεονάζον τῆς μεγαλειῶν, ἐκεῖνο, ὅπερ τὸν ἐξαιρετῆ, καὶ τὸν κᾶνει ἀνάμεσα εἰς τὰς λοιπὰς ἁγίας ἀσύγκριτον; ἐγὼ βέβαια χωρὶς κᾶμμίαν συσολῶν θέλω τὴν σήμερον μεγαλοφάνως εὐὰ τὸ κηρύξω, καὶ μὲ θάμβος, καὶ

καὶ ἐκπληξῆν, εἰς ἐξαιρετικὸν τιμῶν, καὶ δόξαν αὐτῶ, ὡς τὸ ἀκέρση κατ' εὐὰς. ναὶ, ναὶ, ἀκροαταί μου, ἀκέρσατε ὅλοι, καὶ θαυμάσατε. ὁ Σπυριδων, εἰς τὸν θαυμάσιον χαρακτῆρα τῆς ἀγιότητος, ὅπερ ἦτον ἐκεῖνος μὲς ἀκρας ταπεινοφροσύνης, ἀφίνωντας, παράγμα ὑπερβάλλον, ἀφίνωντας, λέγω, τῶ ἁγίως ὅλης κατόπιν, τῶ ἁγίως ὅλης ὑπερβῆ. εἰς μὲν τοιαύτῳ, καὶ τοσαύτῳ ἀρετῶν, ἦτις ὄραία τὸσον εἰς τὰ ὄμματα τῶ Ὑψίστου, ἐρατῆ τὸσον, ἀσφύρης, καὶ ὑπερβάλλου εἶναι εἰς αὐτὸν. εἰς μὲν τοιαύτῳ, λέγω, καὶ τοσαύτῳ ἀρετῶν ὁ Σπυριδων ἠκμασεν, ἐξήρηται, ἐλαμψε τὸσον, τὸσον ἐθαυμασάθη, ὅπερ τινὰς ποτὲ δὲ τὸν ἐφθασε. φαίνεται, δὲ τὸ ἀρετῶν, τερατολογία, ὑπερβολῆ. δὲ εἶναι, ὅχι, τερατολογία, δὲ εἶναι ὑπερβολῆ. εἶναι ἀλήθεια. ὑποτρέψετε; προσέχετε, σᾶς ὑπερβατικῶν, καὶ θέλει τὴν ἰδέειτε ἐμφανῶς, ἐμφανῶς θέλει τὴν ὑποδείξω.

Δύσκολον ἐπιχειρήμα. καὶ πόθεν εὐὰ συμπεριῶν ἐγὼ τὴν σήμερον ταπεινώσκειν εἰς τὸν Σπυριδωνα, καὶ ταπεινώσκειν ἀκρας, ὑπερβολικῶν, καὶ ἀσύγκριτον; ὑπὸ τὸ ταπεινὸν τῶ χήματος; ὑπὸ τὸ πενήθον τῶ φορέματος; ὑπὸ τῶ ταπεινῶν ἐπιχειρήσεις, τῶ εἰς ὑπερβῆ τῶ ζώων, καὶ ὑποπέδιον; ὑπὸ τὴν ὑπομονῶν καὶ παράτῃ; ἅγιος εἶναι βέβαια ὅχι ὅλα ἐπέτα, καὶ ἄλλα ὅμοια, εὐὰ ἐπανῆται ἀπ' ὅλης, καὶ εὐὰ θαυμάζεται ὁ Σπυριδων. ὁ ἀσφύρης εἰς τὴν ὑτυχίαν, εἶναι ὅλος μεγαλαυχία, εἶναι ὅλος σοβαρότης, εἶναι ὅλος πρὸς τὸ θαυμάσαι ἐπιδείξῃς. σοχαζόμενος, φῶ τῶ ἀπάτης, σοχαζόμενος ἔπω εὐὰ καλύψῃ, καὶ ἐπισκιάσῃ τὸ ὑπερβῆ, καὶ ἐτιμῶν τῶ γούνης, καὶ τῶς προτέρως καταστάσις. Καὶ ὁ Σπυριδων μικρῶ ἡρώς, καὶ ποιητῆ, ποιμῶν προβάτων, προβιβασιμῶς ἐκ ἀλλαχόθεν, ἀλλὰ ὅχι τῶ θύρας εἰς τὸν εὐδοξόν τῶς Ἀρχιερατικῆς βαθμῶν, ταπεινὸν πάντῳ ἔχει τὸ χῆμα, ταπεινὰ τὰ φορέματα, ταπεινότερας τὰς πράξεις. Δὲ εἶναι ἐξός, δὲ εἶναι ἐδοιπόρος, ὅπερ εὐὰ μὴ τὸν ὑπερβῆ, εὐὰ μόνον ὑπερβῆ, καὶ φιλόξενον, ἀλλ' ὑπερβῆ αὐτῶ, καὶ δέλον. πότε μὴ ἐπιχίοντες ἔλιον τὴν κεφαλῶν τῶς τῶ, καὶ δέλον. πότε μὴ ἐπιχίοντες ἔλιον τὴν κεφαλῶν τῶς ἀλείφει, πότε δὲ τῶς ὑπερβῆ εἰς τὴν ἑπάξει, καὶ πότε

πάλιν, κλίνοντας γόνυ, κὲ κεφαλῶν ἔμπροσθεν τῆς, δευ' ὑπο-
 στρέφεται νὰ τὸς νίπτῃ μὲ χῆμα δάκρυ τὸς πόδας. Σχήμα,
 ὅπως πρῶταί πο, κὲ ἔξω εἰς τὰς ὁδοὺς, κὲ πλατείαις, ἔ μόνον
 δευ' γνωρίζεται ἑδαμῶς ἐν ἀξίᾳ, ἀλλὰ, κὲ ὑπο τὸς πέ-
 νητας τὸς πλέα ἀχρεῖς, κὲ ποταπὸς ἐδὼν ἁφάρι. ἔργα
 ὅλα, δευ' ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ ἀρνηθῇ, ὅσον ξένα Δεσπό-
 τε, πόσον θαυμασὰ, κὲ ᾠδοῦσα. μὰ τί δὲ τῆτο; δυνά-
 μεθα πάχα εἶ ἀυτῷ ἀπλῶς, νὰ συμπερινομήναι ταπεινώσιν
 εἰς τὴν Σπυριδωνά; ὅχι ποτὲ βέβαια ἀποραταί με. Καὶ πό-
 σοι τῆδ παλαιῶν Φιλοσόφων ἐκῆσσοι πρῆντες, ἐκαστίας πε-
 νηχοί, κὲ καταφρονημοί ἐπολιτδόντο εἰς τὸν κόσμον; κὲ
 ποῖος νὰ ἔβλεπε τινὰ τῆδ ποιῶτων, κὲ νὰ μὴ ἤθελεν εἰπῆ
 κὲ ὁμῶς, πῶς βλέπει μίαν ἔμφυχον, κὲ ζῶσαν εἰκόνα
 τῆς ταπεινώσεως; κὲ μὲ ὅλον τῆτο, ὅλον τὸ ἐναντίον, ἀπορα-
 ταί με. Οὐδεὶ κρῖνευ κατ' ὄψιν, μᾶς νεδρετῆ ὁ Γησῆς.
 Οὗτοι ἄλλοι ἦσαν, κὲ ἄλλοι ἐφαίνοντο εἰς τὰ ὄμματα τῆδ
 ἀνθρώπων. ἔποι ἔτω ζῶντες, κὲ ἔτω πολιτδόμενοι, εἰς
 ἄλλο δευ' ἀπέβλεπον, εἰμὴ εἰς τὸν ἔπαινον, κὲ εἰς τὴν δόξαν
 τῆς κόσμου. ἄλλο τέλος, ἄλλον σκοπὸν δευ' εἶχον, ᾠδοῦν νὰ
 δείξωσι τὸν ἑαυτὸν τῆς ἀνώτερον πάντων, ἀνώτερον λέγω, ὑπο
 τὰ πάθη τὰ κοινὰ, ὑπο τὰ πάθη ἐκεῖνα, ὅπερ κυριεύουσι
 τῆς λοιπῆς τῆδ ἀνθρώπων, κὲ ἔπως εἰσάριτοι νὰ εἶναι ἢ
 κατηγορία τῆδ ἄλλων.

Καὶ ποῖοι πλέον δτελεῖς, κὲ ἀπειρομυθῶν, ἀπ' ὅτι ἦσαν
 οἱ Στωϊκοὶ εἰς τὸν Κόσμον; κὲ ποῖοι πλέον ὑπερήφανοι, κὲ
 πλέον ὑπέρογκοι τῶτων; ἔποι, ἔ μόνον λόγοις, κὲ ρεάμμα-
 σιν, ἀλλὰ κὲ ἀγωγῇ οἰκῆν κὲ καταβεβλημῆν, κατήγοροι,
 κὲ κατήγοροι ἀνεπρότατοι, δὲ νὰ μὴ εἰπῶ, μάστιγες, κὲ
 σκληραὶ τῆς ματαιότητος τῆς Κόσμου. κὲ ἔποι, ἔ μόνον ἀρετῆ,
 κὲ σοφία, ὡς πολλοὶ τῆδ παλαιῶν Φιλοσόφων ὑπεραίροντο,
 ἀλλὰ ᾠδοῦ πλέον, ὡ ματαιότης ματαιότητων, ᾠδοῦ πλέον τε-
 τύφωτο. εἶναι, καθὼς πολυμαδέσεται τὸ ἰξόριτε, εἶναι λέ-
 γω κὲ τῆ ἀπαθεία ἰσόδοι. ἴσοι τῆδ Διῖ, ἴσοι κὲ ποῖς
 λοιποῖς, ποῖς παρ' αὐτοῖς λαβεία σεβομῆοις τε, κὲ προσκυ-
 νημοῖς θεῶς. Τοῖτο οἱ δτελεῖς ἀποραταί με. Τοῖτο οὐ
 ἀπειρῶ

ἀπερρίμφοι. καὶ ποῖος εἰς μόνον τὴν θεῶν ἀυτῆς τῆδ δτε-
 λῆ, τὴν περιχρῶν κὲ ἀτιμον, τοῖτο ἤθελε τὸς κρῖνη, κὲ
 ὅχι τὸς πλέα ταπεινὸς τῆς κόσμου; μὰ αὐτῆ ἢ ἀπάτη τῆς
 κρείσσεως κατ' ὄψιν, δευ' ἠμπορεῖ ὅχι ποτέ τινὰς ὑπο μίαν
 εἰσάριτον, ἀγκαλὰ κὲ ταπεινωτῆν δαγγωγῆ εἰς ἀ-
 θρώπε, νὰ συμπερινομήναι ταπεινώσιν εἰς αὐτὸν. αὐτῆ εἶναι μία
 ἀρετῆ νοερά, κὲ ὅλη ἐσωτερικῆ, ὅπερ εἰς τὴν ψυχῶν κενυμ-
 μῆν, φάγει παντελῶς κὲ τὰ πλέον ᾠδοῦργα, ὅξυδερκῆ
 ὄμματα τῆδ ἀνθρώπων. κὲ εἰ τῆτο ἀποραταί με, πόθεν, πό-
 θεν ἔχω ἐγὼ τὴν σήμερον νὰ συμπερινομήναι ταπεινώσιν εἰς τὸν
 Σπυριδωνά; κὲ ταπεινώσιν ἄκρα, ὑπερβολικῶν, κὲ ἀσύγ-
 κειτον; πόθεν; ὑπο τὸ ὕψος, ὑπο τὴν δόξαν, ὑπο τὰ
 ἀσύγκριτα τῆς Σπυριδωνος μεγαλεῖα. ὑπέροχα ταῦτα, ὑπερ-
 φηῖ, θαυμασὰ, κὲ εἰσάριτα. ἔ μόνον ἀνώτερον πάντων ὑπο-
 φῆας τὸν ἡμέτερον προσάτιν ποιῶσιν, ἀλλὰ κὲ ἀσύγκριτον
 τὴν ταπεινώσιν αὐτῆ ἐμφανέσεται δεικνύεν.

Δευ' ὑφῆται, ὅχι, ἐδὼ εἰς τὴν γλῶ, ἄλλος ὑπο τὸν
 Θεόν, εἰμὴ μόνος ὁ ταπεινὸς (α) ,, Οἱ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑ-
 ,, φωδῆσεται. ἢ δόξα, κὲ τὰ μεγαλεῖα, δευ' εἶναι ὅχι, δτελεῖ. ἢ
 ἄλλος αὐτὰ εἶναι διωρισμῶν δὲ μόνον τὸν ταπεινόν. αὐτὸν
 μόνον ὁ Θεὸς ἀυφοῖ, αὐτὸν μόνον δόξάζει, αὐτὸν μόνον
 ἐδὼ εἰς τὴν γλῶ μεγαλῶν. πόσον εἶναι ἢ ἀλήθεια, ὅπερ
 ἀπίσως κὲ αὐτὸν τὸν ἴδιον μονοθητῆ Υἱόν, τὸν Κόσμον ἢ-
 μῶν Γησῆν Χεισόν ὑπερύψωσε, κὲ εἰσάριτα αὐτῆ ὄνομα,
 τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα: ἀπίσως κὲ ἐν τῆ ὀνόματι αὐτῆ πάν-
 τῶν κάμπτεται ἐπικρανίων, κὲ ὀπηγείων, κὲ καταχθονίων. Πρὸς
 ὅχι δὲ ἄλλο, λέγει ὁ Παῦλος, εἰμὴ δτελεῖ (α) ,, ὄρεθεῖς
 ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσιν ἑαυτὸν, θηρόμνος ὑπήκοος μέχρι Φιλιπ-
 θανάτου, θανάτου δὲ σαυρῆ, ὅπερ ἦτον ἢ μεγαλιτέρα ἀίχμη, κερ. β'.
 κὲ ὁ πλέα ἐπονείδισος θανάτου.

Τώρα, ἀν ἢ δόξα, τὸ ὕψος, κὲ τὰ μεγαλεῖα, ἐδὼ εἰς
 τὴν γλῶ, δευ' εἶναι βραβεῖα δὲ ἄλλος, εἰμὴ δτελεῖ μόνον τὸν
 ταπεινόν, ποῖος ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ ἀμφιβάλλῃ, ὅτι ὁ Σπυ-
 ριδων εἰς τὴν ταπεινώσιν, τῆς ἀγίας ὄλης, ὄλης τῆς τῆ Θεῶ
 θεράποντας ὑπερέβη; ἀν ὁ Θεός, ὁ ὕψων ταπεινὸς, δτελεῖ
 ὄν,

ὦν, καὶ ἀπορωπόλητος, αὐτὸν ὕψωσεν ὑπὲρ τῆς ἄλλης, καὶ
 φελοῦτερον ἀπ' ὅλης ἐδόξασεν εἰς τὸν κόσμον, δευ' ἡμ-
 πορεῖ ὄχι ποτὲ τινὰς νὰ γνωρίσῃ, καὶ νὰ καταλάβῃ, εἰς
 ἄλλον ἔσπον μίαν ἀρετῶν κερυμυθίω, μήτε εἰς ἄλλον ἔσ-
 πον νὰ συμπεραίνῃ τὸ μέγεθος αὐτῆς, εἰμὴ ἐν τῷ βρα-
 βείῳ, ὅπῃ εἰς ἀμοιβῶν ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ Οὐρανίος, ὁ
 βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἔταξε, παρέχει, καὶ δίδει ἐν τῷ
 φανερῷ. Ὅχι ὄχι, ἐκ ἐξ ἄλλης, λέγω, ἢ κερυμυθίῳ ἀρετῇ,
 εἰμὴ ἐν τῷ βραβείῳ. ἀνάλογον τῷτο, ἕκατὶ ἐν Θεῷ, θεῖον, καὶ
 ἀπορωπόλητον· ἀνάλογον τῷτο, λέγω, δεκνύον αὐτῷ ἀνα-
 λόγως, ἐντελέσεται αὐτῷ δεκνύει. ὅθεν, αὐ' ὁ Θεὸς ὁ παν-
 τεπόπτης, ὁ δίκαιος, ὁ ἀπορωπόλητος Κερυμυθῶν ὕψωσεν, ἐ-
 δόξασεν, ἐμεγάλυνεν ἐδῶ εἰς τὴν γλῶσσαν τὸν Σπυρίδωνα
 φελοῦτερον ἀπ' ὅλης τῆς ἀγίας, δευ' εἶναι ὄχι καμμία ἀμ-
 φιβολία, ὁ Σπυρίδων τεταπεινῶται, φελοῦτερον ἀπ' ὅλης.

Πόσον τὰ ὑπὲρ φύσιν αὐτῆς θαυμασὰ, καὶ ἐξαισία τὸν
 ἐδόξασαν, καὶ πόσον τὸν ἐθαυμάσωσαν εἰς τὸν κόσμον, δευ'
 πιστῶν νὰ εἶναι τινὰς, τῶ ὁποῖα νὰ μὴ εἶναι γνωστὸν.
 αὐτὰ ἔκαμαν, βέβαια, καὶ ἐξέστη ὁ κόσμος ὅλος. αὐτὰ μέτο-
 χον τὸν ἀνέδειξαν, ἐ μόνον τῆς θείας παντοδυναμίας, ἀλλὰ
 καὶ μερικῶν ἄλλων ἀκατανόητων, θεῶν τελειοτήτων. Καί
 ποῖος ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ φησίσῃ τὴν ὅπῃ πᾶσαν ὄρατῶν,
 καὶ ὄρατον κτίσιν, Δεσποτικῶν ἐξουσίαν; ποῖος τὴν ὑπακοῶν,
 καὶ ὑπαταγῶν ταύτης εἰς αὐτὸν; ποῖος τὴν ὑπερφυσικῶν δύ-
 ναμιν, δι' ἧς τὰ σημεῖα, καὶ τέρατα, μὲ τὰ ὁποῖα πάντας
 τῶ ὄραντας κατέπληξεν; Αὐτὸς τὴν ἐν τάφῳ νεκρῶν προσφω-
 νεῖ, καὶ ἢ νεκρὰ τῶ ἔποικεῖται, καὶ μαθῶν ἐξ αὐτῆς τὸ πο-
 θύμῳν, κελθεῖ, ὡσαύτῃ νὰ ἦτον Κύριος ζωῆς καὶ θανάτου,
 ἵνα πάλιν ἐξακολεθῆσῃ τῶ θανάτῳ τὸν ὕπνον, καὶ αὐτὴ πάλι
 κερυμυθῶται. Αὐτὸς εἰς ὁδοιπορίαν, αὐ' φθάσῃ εἰς ποτα-
 μόν, δευ' προσμῆκει περάτας, ἀλλὰ μὲ εὐα, καὶ μόνον λό-
 γον κρατεῖ τὴν ὄρμῶν αὐτῆ, ἀναχαιτίζει τὸ ρεῦμα, καὶ ὡς
 ὁ πάλαι Μωϋσῆς τὴν ἐρυθρῶν, διαιρώντας τον, πεζὸς ὁδί-
 τῆς, ἀβρόχως τὴν ἀπερνᾷ, καὶ ἐξακολεθεῖ τὴν ὁδόν τε. Αὐ-
 τῶς, ἐκ νὰ ταπεινώσῃ ὑψηλοφρονα, ἀνήκουον, ἐπαυρόμῳν

ψάλτ

ψάλτῳ, μὲ εὐα σιώπα, τὸν ὑπερεῖ πωτελῶς τῆς ὑπερηφά-
 νε, καὶ ἐπαυρόμῳς φωνῆς τε. ὅστις ἀφανος προσπιστῶν εἰς τῶ
 πόδας αὐτῆ ἐκ νὰ τὴν ἀναλάβῃ ὁμοῦ μὲ τὴν συγχώρησιν,
 τῶ τὴν ὑπερέφει ναι, ἀλλὰ πρὸς ἀφέλειαν, βραχίον, σε-
 μνῶν, καὶ ταπεινωτῶν. Αὐτὸς ὑπὸν τελευτήμερον ἀπ' Οὐρα-
 νῶ ὅπῃ τὴν διφῶσαν Γλῶσσαν καταγάγει, καὶ πάλιν ὡσαύτῃ νὰ
 ἦτον ἰσῷ σοικεῖων Δεσπότης, καὶ Κύριος, τὸ πλῆθος, καὶ τὴν
 ἀφροσίαν αὐτῆ φηλοῦτερος καλύπει. Αὐτὸς τὰ μακρὰ, καὶ
 ἄτοπτα, ὡς παρόντα, ὄρα, καὶ τὰ ἀναγγέλλει. Αὐτὸς τὰ μέλ-
 λοντα προβλέπει, καὶ ἀσφαλῶς αὐτὰ φροφητῶν. Αὐτὸς τῶ
 φηλοῦτερος, καὶ τὰ κρύφια ἰσῷ καρδιῶν γνωσκει. Αὐτὸς τὰ
 κρυφῶν γνωστικῶν ἐκ ἀγνοῖ, ἀλλ' ἐμφρανῶσεται τὰ βλέπει.
 Αὐτὸς τὸν ὄφιν εἰς χροστὸν μεταβάλλει, καὶ πάλιν τῷτο, εἰς ὄ-
 φιν. Αὐτὸς τυφλῶς ὀφθαλμοῖ, λεπρῶς καθαίρει, χολῶς ἀφορ-
 τοῖ. Αὐτὸς, τί φελοῦτερον; αὐτὸς, καὶ νεκρῶς ζωοποιεῖ,
 ἐγείρει, καὶ αἰετῶν. Εἶναι μεγαλεῖα πηλαυγέστερα, μεγαλεῖα
 ἐδοξόστερα τῶν; ὄχι βέβαια. καὶ μ' ὅλον τῷτο, αὐτὰ, καὶ
 ἄλλα, ὅπῃ ἐκ συμπομίαν ἀφίνω, αὐτὰ, λέγω, καί τι θαυ-
 μάστα, καὶ ἐξαισία, δευ' εἶναι, ὄχι, ὅλη ἢ δόξα τῶ Γεράρ-
 χῳ. αὐτὰ δευ' τὸν ἐξαιρῶσι, καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἠθέλησεν ὑπερ-
 τιμον, ὑπερέδοξον, καὶ ὑπερυψώμενον εἰς τὸν κόσμον. καὶ
 ἀληθῶς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, αὐτὸν ἐξαιρῶσεν, αὐτὸν ὑπὲρ
 τῶ ἄλλης ἐδόξασε τῶ ἀγίων.

Εγείρονται καὶ τῶ ἀσεβεστάτε Αἰρεῖς, ὅστις ἀσεβῶς, καὶ
 φηλοῦτερος τὸ ὁμοῖον τῶ Τίτῳ καὶ Λόγῳ ἠρνεῖτο: ἐγείρονται,
 λέγω, κατ' αὐτῶ τελακόσιοι δῖνα καὶ ὀκτώ θεοφόροι Πατέρες,
 ὅλοι ἅγιοι, καὶ οἱ πλέον ἐξαιρῶσι τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
 δευ' ἀμελεῖσιν αὐτοῖ, δευ' φηλοῦτερος ἀναρῶσι ἀπὸ τῶ πνευ-
 ματικῶ ἐκείνα ὄπλα, ὅπῃ ἐνωτίον τῶ φθε ὁ Γισῶς μας
 ἐγγείρισε. νησῶσιν ὡς Ἄγγελοι, προσδύχονται ὅλοι κοινῶς,
 καὶ μὲ θερμότητα δάκρυα φηλοῦτερος ἐναντίον τῶ ἀντι-
 θεῶ τὴν ἐξ ὕψους δρασινωτῶν βοῦθεων. μὲ πίσιν ἐπει-
 τα, μὲ θάρρος, καὶ μὲ καρδία, ἐμβάινον εἰς τὸν ἀγῶνα.
 ἀρχίζον τῶς δημηγορίας, τῶς φηλοῦτερος, καὶ μὲ ἐπιχειρήματα
 πόσον ἰσχυρὰ, καὶ ἀνατίρρητα, ὅσον εἶναι ἕκαστα, ὅπῃ πηγα-
 ζει,

ζει εις τλω εσπεσειν η θεία, η ακαταμάχητος αψιδεσά-
 τη Γραφή. μα, παρ᾿αμα αδ᾿αδοξον· βλέπω και υνεσία,
 προσδλχη, πίσις, δημηγορία, δαλέξεις, επηχειρήματα, θεία
 Γραφή, ὅλα ανσέργητα, τίποτες εναντίον τῶ αντιπάλε
 ἄχυν, ὅστις δυνατός εν λόγω, εις ὅλα αὔθισταται, νικᾷ ὅλα
 και θειαμβόυει. προσδλχονται πάλιν, προσπίπτεισι πάλιν
 μετ' δακρύων, αἰθακαλέσι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον να σωεργή-
 ση και αὐτὸ, να γνήη και αὐτὸ σύμμαχον εις τὸν μεγαλον
 ἀγῶνα. Νέων ἔρδιαν, νέων σκέψιν, νέων θεωρίαν πάλιν
 εις τὰς Γραφὰς, ὀλονυκῆντες ἀρηυπνοι, ποιῶσι. Νέων φῶς,
 νέων λόγος, νέα επηχειρήματα, αναιρετικά τῶ ψιδεσ, η και
 αἰρέσειως συνάγην. ἔπω πάλιν καθωπλισμῶι, τὰς ἐχθρὰς
 ἀπνωτῶσιν, ἀμφισβητῶν, προσδλχέγονται πάλιν, πάλιν δη-
 μηγορῶσι, μετ' εδῶ κατορθῶνεν, εδῶ συσφύσων, εδῶ ἔπι-
 τυχῶνεν. ὁ ἐχθρὸς πᾶντοτε ὑπέριτος, νικητὴς δεικνυται, και
 ἔσπαιεχος. Νικητὰ τῶ ἄδε Γησᾶ Βασιλεῦ, πῶ εἶσαι; πῶς
 ἔπω ταχέως ἐγκατέλιπες τλω ἡγαπημῶνσε Ἐκκλησιῶν; πῶ

Ματθ. εἶναι τὸ (α) „ πύλαι ἄδε ἐκατιχύσωνσιν αὐτῆς; πῶ τὸ (β)
 κεφ. 15. εἰμὶ μετ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ
 Ματθ. αἰῶνος; πῶ τὸ (γ) ὅπε δῶ, ἢ ἔεις συνημῶν εἰσιν εις
 κεφ. 11. τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν; πῶς ἔπω ταχέως,
 Ματθ. λέγω, ἐγκατέλιπες τλω ἡγαπημῶνσε Ἐκκλησιῶν; η και πό-
 κεφ. 11. θω, πόθεν ἔχει αὐτὴ να ἐλπίση τλω βοήθειαν; πόθεν
 τλω σωτηρίαν; και ποῖος, ποῖος, ἢμπορεῖ ποτε να τλω ἐ-
 λθιδεράση ὑπὸ τὸν επηκείμῶν κίνδυνον, εις τὸν ὁποῖον δι-
 εἰσκειται; ποῖος; ὁ Σπυρίδων. αὐτὸν ἐπρόκεινον ὁ Θεὸς,
 αὐτὸν ἐδιάρισεν, αὐτὸν ἐκλέξεν, αὐτὸν θέλει νικητῶ η και ἔσ-
 παιεχον. και ἰδῶ ὅπε μετ' ἄρρος, μετ' πῆσιν ἀδίσαντον, η
 παρρησιῶν, ανίσταται, λύει τλω διοκίμητον γλώσσαν, η με
 μίαν ἀπλασάτῳ ἐκδεδειν τῆς ὀρθοδόξῃς ἡμῶν πίσειως, τὸν
 ἐχθρὸν καταβάλλει, νικᾷ τὸν ἀντίπαλον, και τὸν πείθει εις
 ἔσπον ὅπε ἀρνείται τλω πλᾶνῳ, ὀμολογεῖ τλω ἀλήθειαν,
 η τῶ Πατέρων τὸ δόγμα, δόγμα Θεῶν, δόγμα ἁγιον, παρ-
 ἠρησία εις ὅλας μεγαλοφῶνως κηρύττει. ὦ χάρις· ὦ δόξα·
 ὦ ἀτύγκητον τῶ Σπυρίδωιως μεγαλεῖον· ἐκεῖτο ὅπε δῶ
 ἐδωλή-

ἐδωλήθισαν τόσοι, και τόσοι ἁγιοι, τόσοι και τόσοι εις τλω
 ἔσω και εις τλω ἔξω σοφίαν ἔμπειροι, και επησημονικῶταται
 κῆδρες, τὸ δυναται μόνος αὐτῶς, η τὸ δυναται ἔχι μετ' ἐπε-
 χνον, ἀλλὰ μετ' εἶα θεία ζήλω ἔμπλειαν, θερμῶν, ἀπλάσων
 λόγον. και ἰδῶ ὅπε ὑπαλύεται χωρὶς ἄλλῃς ἀντιλογίας ἢ
 σωῶδες, οἱ ἐχθροὶ μετ' ἀχυνῶν αναχωρῶσιν, οἱ Πατέρες ὀ-
 λοι συμφῶνως ἄδων, ανῶντες, η ὀλογῶντες τὸν Θεῶν, τῶ
 επηπίκια, και οἱ λοιποὶ τῶ πῆσων μετ' κρότες, η ἀλλαλαγ-
 μὰς χαρὰς και ὀφροσυμῆς, πανηγυρίζων τὸν θείαμβον. ὦ
 χάρις· και λέγω πάλιν, ὦ δόξα· ὦ ἀτύγκητον τῶ Σπυρί-
 δωιως μεγαλεῖον. εἶα ποιῶτον δῶ εἶδε, βέβαια, ποτε τινος
 εις κῆνῶν· εἶα ποιῶτον, τινος ποτε ..... μα ὅχι σφάλλω.
 εἶα ποιῶτον, και ἀκόμη ὑπέριτον, και τὸ εἶδε, η τὸ ἐθαύ-
 μασεν ἐκστατικῶ πέλις ἢ Ἀλεξάνδρεια. και ἰξῶυρετε εις
 ποῖον; εις τὸν Σπυρίδων. ὦ πόσον τὸν ἐδόξασεν· ὦ πό-
 στον ὁ Θεὸς τὸν ὕψασεν εις αὐτῶν· πολὺ, και, πολὺ πε-
 ρισῶτερον ἀπ' ὅσον τὸν ἐδόξασεν, ἀπ' ὅσον τὸν ὕψασεν,
 ἀπ' ὅσον ἐκεῖ εις τλω Νικαίαν πόλιν τὸν ἐθαυμάσασε. και
 εις τλω μίαν, και εις τλω ἄλλῳ αὐτῶ τῶ επησήμων πό-
 λων, ὁ Σπυρίδων δόξη, η τιμῶ ἔχαιρετος μεταξὺ ἁγιῶν
 ἐφᾶνῃ. ἔχαιρετος εις τλω Νικαίαν, ἔχαιρετος και εις τλω
 Ἀλεξάνδρεια. ἀλλ' ἐκεῖ συγκενθῶμῶς μετ' ὀνως τελακοσίως
 δέκα και ἔπτα θεοφῶρες Πατέρας· εις δῶ τλω Ἀλεξάνδρεια,
 μετ' ὀλας, ὀλας τῶς τότε ἐν ἀγιόπῃ λαμῶφαντας. συγκε-
 σις, ὅσον πλέα ἐκπεταμῶν, τόσοι πλέα εἰδοξος, και εἰ-
 φᾶνῆς ἔχι τὸν ἁγιον.

Δείταται ἐκτενωῶς, η μετ' ὀλον τὸν ζήλον, τὸν Θεῶν τὸν ὕ-
 ψισον· μία ὀλοκληρος σωῶδες ἁγιῶν αἰθακαλεῖ, ὅπως ἡμῶ
 ἴλεως, η ὡς παρῶν ὅλα τὰ ἄλλα εἰδῶλα τῆς Ἀλεξάνδρεια,
 ἔπω κατεδαφίση, φθειρή, και συνωπολίση τῆ ἀοράτῳ αὐτῶ
 διωάμει. η ἐκεῖνο, ὅπε εις τλω πανόλεθρον συμφορᾶν τῶ
 ἄλλων, σῶων μῶνῶντας, σερεῶν, ἀσάλλῶτον, η ἀορθῶμῶν,
 ἔμῶε βέβαια εις αὐτὸ εἶα αναντίρρητον καυχημα τῆς ἀσε-
 βείας, εἶα ἀήτητον ἔσπαιον και τῆς τῶ Χεισῶ Ἐκκλησιῶς.
 Τὸ πλῆθος, και ἢ ἀρετῶ τῶ επηκαλεμῶν, ὁ ἔσπος τῆς
 Β δει-

φήσεως, καὶ πολὺ ἐλασώτερον τὸ ἀναγκάιον τῆ αἰήματος,
 ὄλα, ὄλα βεβαίαν ἔταξαν, καὶ ταχυτάτω τῆς αἰτημένης χά-
 ρις τῷ ὑπόλαυσιν. μὰ τί; μὲ θάμβος ἅμα, καὶ λυπῶν
 τῷ ὀρθοδόξων, συμβαίνει τὸ ἀνάπαλιν. μία προσδύχη, ὡ-
 σαν ἔτετι, ὄλη ἀγία καὶ ἄμωμος, προσδύχη, ὅπερ ἄλλο τῆ
 λος, ἄλλο σκοποῦ δὲν ἔχει, εἰμὴ μόνον τὸ σῆμα τῆς πί-
 σεως, τῷ δόξαν τῶ Θεῶ. μία προσδύχη, λέγω, ὡσαν ἔτετι,
 εἶδον πρὸς τὸν Θεὸν ἰχίει. τὸ εἶδωλον, ὡς παρῶν, ἀσειστον
 ἔμει, δόξα, χαρὰ, καὶ τέρψις τῷ ἀσεβῶν, καὶ αἰχμῆ τῷ
 ὀρθοδόξων. πρᾶγμα, δὲν ἔμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ ἀρνηθῆ,
 φρικτὸν, καὶ ᾤδωξον. ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ ὑπερεκθαμβεῖ, καὶ
 ἐκπλήττει, εἶναι ἡ ἀπροσδόκητος ὀπτασία ἐκεῖνη, ὅπερ μὴ
 παύοντες οἱ ἅγιοι ἀδελείπτες νὰ ἰκετόν, εἶδον ὁ Πα-
 τεράρχης. ὡφθη εἰς αὐτὸν κατ' ὄναρ Ἄγγελος Θεῶ, καὶ τῶ
 λέγει· εἰ εἰ δυσωπήσει Σπυρίδων ὁ Τειμουθέντος, τὸ εἶδα-
 λον εἰ σωτηριβήσεται. πῶς; εἰ εἰ δυσωπήσει Σπυρίδων ὁ
 Τειμουθέντος, τὸ εἶδωλον εἰ σωτηριβήσεται; καὶ δὲν εἶναι ὁ
 Θεὸς ὅπερ εἶπε (α) ,, πᾶς ὁ αὐτῷ λαμβάνει, καὶ ὁ ζῆτῶ
 ἀρήσει, καὶ τῷ κρῶντι ἀνοιγῆσεται; καὶ πᾶς ᾤδωβλέπει
 πᾶρα τὸν θεῶντε ἀφραλέστατον λόγον, καὶ εἰς μόνον τὸν Σπυ-
 ρίδωνα πιαύτω χάριν συτίλλει; δὲν εἶναι ἄλλο. εἰ εἰ δυ-
 σωπήσει Σπυρίδων ὁ Τειμουθέντος, τὸ εἶδωλον εἰ σωτηριβή-
 σεται. αὐτὸ τῶ εἶπε, καὶ αὐτὸ ἐσωτέβη. προσκαλεῖται δὲθὺς
 ὁ Σπυρίδων· φθαίνει μετ' ὀλίγον εἰς τῷ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ
 μθλις πατεῖ τῆς πόδας τε εἰς τῷ γλῶ, πίπτει δὲθὺς τὸ εἶ-
 δωλον, καὶ σωτεῖβεται παντελῶς. ὡ θαῦμα θαυμάτων· ὡ
 μέγεθος· ὡ ὕψος ὑπερδύξον· ἐξέστη ὅπι τῶτο ὄλη ἡ Ἀλε-
 ξάνδρεια, προσπίπτει εἰς τῆς πόδας αὐτῶ, καὶ αὐτὸν ὡς ὑπέρ-
 πατον τῷ ἁγίων ἐκπληττομένη δόξάζει. καὶ ποῖος νὰ μὴ ἐκ-
 πλαγῆ εἰς τὸ φρικτὸν καὶ ᾤδωξον τῶτο; Τῶτο βέβαια ὑ-
 περβαίνει κάθε γέν, καὶ διαόσιαν· τῶτο δὲν εἶναι, ὄχι, μεγα-
 λείον, τῶτο δὲν εἶναι δόξα· τῶτο εἶναι μεγαλείων ἐπέκεινα,
 εἶναι δόξης ὑπερβολή. καὶ πόθεν, πόθεν, εἰς τὸν Σπυρί-
 δωνα τὸ ἐξάριτον τῶτο; καὶ δὲν ἦσαν καὶ ἄλλοι εἰς τὸν αἰῶ-
 να τὸν μακαριώτατον ἐκεῖνον, ὅπερ νὰ εἴχασε καὶ αὐτοὶ σιμα
 εἰς

Ματθ.
 κεφ. ζ'.

εἰς τὸν Θεὸν παρρησίαν; δὲν ἦσαν οἱ Νικόλαοι, οἱ Εὐστά-
 θιοι, οἱ Ἀλέξανδροι, οἱ Ἀθανάσιοι, οἱ Σίλβεςροι, καὶ
 τῶσοι, καὶ τῶσοι ἄλλοι, σύλοι ὄλοι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πί-
 σεως ὑπέρμαχοι, τύποι τῆς ἀγιότητος, ὑποχρημοὶ καὶ φωστῆρες;
 δὲν ἦσαν τῶσοι, καὶ τῶσοι μοναχοὶ, τῶσοι, καὶ τῶσοι ἀσκηταί,
 τῶσοι, καὶ τῶσοι ἀναχωρηταί εἰς τῷ ἔρημον; εἰς Παῦλος Θη-
 βαιος; εἰς Ἀντώνιος; καὶ τῶσοι, καὶ τῶσοι ἄλλοι, τῷ ὁποῖον
 τῆς ἀρετῆς, καὶ τῷ ἰσάγγελον πολιτεῖαν, καὶ ἐράνεια, καὶ ἐπί-
 γεια, καὶ αὐτὰ τὰ καταχρόνια ἐκστατικά ἐθαύμασαν; δὲν ἦ-
 σαν τῶσοι, καὶ τῶσοι ὁμολογηταί, ὅπερ δὲ τῷ ὁμολογίαν τῆς
 πίσεως, σρεβλάμφοι χαλεπῶς, καὶ δεινῶς πληρωθέντες, τὰ
 σίγματα τῶ Γινεῖ ἐτι ἐν τῷ σώματι αὐτῷ ἐβάσταζον; ἦσαν,
 ἀκροταίμκ· καὶ μ' ὄλον τῶτο, ὁ Σπυρίδων προκρίνεται, αὐ-
 τῶς προτιμᾶται, αὐτὸν ὁ Θεὸς προκρίνει, αὐτὸν προτιμᾶ,
 αὐτὸν ἐξαιρεῖ, αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ἄλλης δόξάζει. καὶ ποῖος νὰ
 μὴ ἐκπλαγῆ εἰς τὸ ἐξάριτον, εἰς τὸ ὑπέρπειτον τῶτο; ὑ-
 πέρπειτον, ὅπερ, εἰ μόνον τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς χά-
 ριτος, καθὼς ἠύσατε, τῆς θείης νόμης ὑπερέβη; καὶ πῶς
 δὲν ἠλλοιάθη εἰς αὐτό; πῶς δὲν ἐπήρθη; πῶς δὲν ὑψώθη
 ἡ καρδιά τε; τίποτες ἀκροταίμκ· καὶ τῶτο εἶναι τὸ θαυμα-
 σιώτερον. αὐτὸς εἰς τῶσον ὕψος, αὐτὸς εἰς τῶσον δόξαν, εἰς
 τῶσον ἐξάριτον, αὐτὸς λέγω, πάντοτε ὁ αὐτὸς, τὸ αὐτὸ τα-
 πενώτατον φρόνημα διατηρεῖ, καὶ φυλάττει. καὶ ἐπειδὴ τὸ ὕ-
 ψος, ἡ δόξα, καὶ τὰ μεγαλεία, ἃ ἠύσατε, ὑποφίαν ἐδε-
 μίαν πλέα ἐνωτίον τῶ Γεράρχη δὲν συγχωρεῖσι, καὶ ἀνώ-
 τερον αὐτῶν, καὶ παῦ ἔργον αὐτῶ, ὡς ἐφορεῖται, ἐποδεικνύε-
 σιν: ἀκούσατε ταπεινώσεως ἀξιοθαύμασον ἔργον νὰ ἐκπλα-
 γῆτε.

Ἐπαγε δεινῶς, καὶ ὑπὸ τῷ δεινῷ, ἀνάτον, αἰχρᾶν ἀ-
 δούειαν τῆς λέπρας ἐβασανίζετο, καὶ ἐκινδύωθε καὶ πολλα
 εἰς τῷ Ἀντιόχειαν, Κωνσταντίος, ἡὸς καὶ ἁδόχος Κωνσταν-
 τίνε τῶ μεγάλε. Θεραπεία δὲν δεικνύετο δι' αὐτὸν. ὅθεν
 ἀπλητισαύτως, σοχάζεται νὰ προσρέξῃ εἰς τὸν Θεὸν, τὸν
 μόνον Κύριον ζωῆς καὶ θανάτου. γίνεται κοινή δέησις. ᾤδω-
 καλεῖ ἡ Ἐκκλησία ὄλη δι' αὐτὸν. εὐσπλαγχνος ὁ Θεὸς
 εἶτα.

είσακται, κὶ οἰκτίμων ὑποφασίζεῖ νὰ τὴ χάριση τῆς ποθε-
μῆος ὑγείας τῶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐδὼ πάλιν σημειώσατε,
ὅτι καὶ εἰς τὸ δευτὸν διορίζει ἀπ' ὅλης ἄλλου, εἰμὴ τὸν
Σπυρίδωνα· μητ' ἄλλο μέρος δευτὸ μεταχειρίζεται ἀπ' αὐ-
τὸν. αὐτὸν ἀπ' ὅλης εἰς εἰσάρετον τιμῶν, κὶ δόξαν αὐτῶ ἐκ
λέγει. αὐτὸν ἀπ' ὅλης θέλει καὶ ἐδὼ μέσα εἰς τὰ Βασι-
λεια εἰσαίρετον νὰ τὸν ἀναδείξῃ, καὶ ὑπὲρ τῆς ἄλλης ἀπαν-
τας νὰ τὸν δόξασῃ. τὸν δεικνύει τὸ ἀδυνῆς Βασιλείως κατ'
ὄναρ, μεταξύ τῶ τότε Ἀρχιερέων ἐνδεδυμένων κὶ αὐτὸν τῶ
Ἀρχιερατικῶ σολῶ. τὸν βεβαιώνει, πῶς δι' αὐτῶ θέλει λά-
βει τῶ ποθεμῆος ὑγείαν, καθὼς καὶ ἐσωβῆ. τὴ τὸν δει-
κνύει, λέγω, μὰ τὴ σιωπῶν τὸ ὄνομα. ἐξυπνῶ ὅλος χιρὰ,
κὶ ἀφορσῶν. ἔχει, ναί, εἰς τῶ μνήμῶ τῶ μορφῶ τυπω-
μῆος, μὰ ἀγνοεῖ τὸ ὄνομα, δευτὸν ἰξάζει τὸν ἄνδρα. τί κάνει
εἰς ποιαύτῶ ἀπορίας; προσκαλεῖ ὅλης τῆς τότε Ἀρχιερεῖς,
βέβαιος, πῶς θέλει ξανοίξῃ μεταξύ αὐτῶ κὶ τὸν ὀφθαλμῶ.
σιωάζονται ὅλοι εἰς τῶ Ἀντιόχειαν. ὑπάγει κὶ ὁ Σπυρί-
δων. εἰσάγονται ὅλοι ἀνεμποδίστως εἰς τὸν Βασιλέα. θέλει
νὰ εἰσαχθῇ καὶ ὁ Σπυρίδων· μὰ ταπεινὸς εἰς τὸ γῆμα,
ἐτιδανὸς εἰς τὰ φορέματα, ἀτελής εἰς ὅλα, περιχρῶς κὶ ἄτι-
μος, δευτὸν γνωρίζεται παντελῶς δευτὸν Ἐπίσκοπος. δευτὸν τὸν γνω-
ρίζουν οἱ φύλακες τῆ Βασιλικῆς παλατίης, καὶ μὲ εἰς ἀτι-
μον ῥάπισμα τὴ ἐμποδίζεν τῶ εἰσοδῶν. εἰς τὸ ὁποῖον, εἰς
πόσω ὑβριν λέγω, κὶ καταφρόνησιν, ἐσυγχίδη τάχα; ἐπα-
ράχθη τάχα; ἀδμημόνησε τάχα τὸ πνεῦμα; ὄχι, ὄχι, ἀ-
κροαταίμυς. ἀπέσατε, κὶ ἐκστατικοὶ θέλετε ὑπομῆναι.

Ὁ Σπυρίδων, αὐτὸς ὅπῃ μέγας, κὶ πολὺς ἐκεῖ εἰς τῶ
Νίκαιαν, ὡς μέγαν, καὶ πολὺν μίαν ὀλόκληρον οἰκουμενικὴν
Συνόδον Πατέρων ἑ μόνον, ἀλλὰ καὶ Κωνσταντῖνος αὐτὸς ὁ
μέγας Αὐτοκράτωρ, τὸν ἐθαύμασαν. ὁ Σπυρίδων, αὐτὸς
ὅπῃ μέγας κὶ πολὺς εἰς τῶ Ἀλεξάνδρειαν, ὡς μέγαν καὶ
πολὺν ὅλην ἢ Ἀλεξάνδρεια, καὶ οἱ ἀρεθούτες ἐν αὐτῇ,
τὸν ἐδόξασαν. αὐτὸς λέγω, εἰς πόσον ὄνειδος, εἰς πόσω ἀ-
χρῶν, εἰς πόσω ἀτιμίαν, κὶ μέσα εἰς τὰ Βασιλεια, κα-
κλημῆος ἐκεῖ κὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασιλέα, ὄχι μόνον
δευτὸν

δευτὸν λυπεῖται, δευτὸν ἀδμημονεῖ, δευτὸν προσφύχει, ἀλλὰ ὑπὸ
τῆ Ἰησοῦ, σφύρει κὶ τ' ἄλλο μέρος τὴ προσώπῃ μετ' ἑαυτὸν
κὶ ταπεινότητων γῆμα, δευτὸν νὰ τὴ δοθῇ καὶ τὸ δεύτερον. ὡ
ξυόν, φεικτῶν, κὶ φεικτῶν. κὶ ποῖος νὰ τὸ ἀκῆ κὶ νὰ
μὴ ἐκπλαγῇ; ἐγὼ βέβαια ὅσον πλέα τὸ σοχάζομαι, ὅ-
σον πλέα τὸ θεωρῶ, τόσο πλέα βυθίζεται ὁ νῦς με εἰς
αὐτό.

Τώρα ναί, τώρα καταλαμβαῖν, δευτὸν ὁ Θεὸς δεικνύει
κατ' ὄναρ τὴ ἀδυνῆς Βασιλείως τὸν Σπυρίδωνα, τὴ ἐσιώπη-
σε τὸ ὄνομα. ἠθέλησεν ἔγω νὰ δώσω αἰτίαν νὰ σιωπῶν
εἰς ἐκεῖ ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐπόπτῃ τὴ μεγάλες καταρθῶ-
ματος, δευτὸν νὰ γένῃ οἰκουμενικοὶ κήρυκες αὐτῶ, δευτὸν νὰ τὸ
κηρύξωσι παντῶ, οἷον τὸ εἶδαν, κὶ τὸ ἐθαύμασαν, καὶ μὲ
ὅλης τῆς φεικτῶν. καὶ τῶ, εἰς πλέα ὀδοξῶν κλειῶς τῆ
Γεράρχῃ. αὐτοὶ εἶδαν ἐκεῖ τὸν Σπυρίδωνα, ὡς ἠκέσατε, ἔ-
χι Γεράρχῃ, ἀλλὰ φεικτῶν, ὄνειδος, κὶ εἰσαίρετον, ὑ-
βρισμῶν, λοιδορῶν, κὶ κολαφισμῶν. καὶ εἶδαν αὐτὸν
ἐν ταύτῶ ὑπέριτον, ὑπεροδοξῶν, κὶ ὑπερυφῶν. εἶδαν
ἐκεῖ ἐν ταύτῶ εἰς τῆς πόδας αὐτῶ, αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασι-
λέα, ἐν ταπεινώσει δευτῶν, καὶ μὴ δέως αἰτίαν τῶ
αὐτῶ πρὸς Θεὸν ἀτίληφιν κὶ προσασίαν. Δόξα ἐδὼ εἰς τῶ
γῶ, ὑπερέχουσα πάσαν ἄλλῃ τιμῶ κὶ δόξαν.

Αὐτὰ ὅλα, δευτὸν τὴ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωστὰ εἰς μόνῃ
τῶ Ἀντιόχειαν, ἀλλὰ εἰς πλείονα δόξαν τὴ ἀγία τὴ ἠθέ-
λησε πασίδηλα εἰς τὸν κόσμον. τὸν ἠθέλησεν ἔγω, ὡ δό-
ξης ὑπεροχή· τὸν ἠθέλησεν ἔγω, λέγω, τύπον κὶ ὑπο-
γραμμὸν μιᾶς ἀρετῆς εἰσαίρετον, μιᾶς ἀρετῆς τόσο ἀγα-
καίας.

Καὶ ὅπως τύπος κὶ ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως ὁ Σπυρί-
δων. κὶ ποῖος, ποῖος ἄλλος ποτὲ εἰρηται τόσο εἰς αὐτῶ,
ὡς ἔπος ὁ Γεράρχης; ὅπῃ εἰς τῶ χειρομῆτον ταύτῶ ἀρε-
τῶ τῆς πάντας ὑπερέβη, διὸ κὶ πάντων ὑπερέφεται ὡς
τῶ Θεῶ εἰς τὸν Κόσμον;

Μὰ ἐδὼ, θέλει εἰπεῖτε, ὑπερέφεται ναί, ὡς τῶ Θεῶ
ὁ Σπυρίδων, ὑπερέφεται εἰς τῶ Νίκαιαν, ὑπερέφεται
B 3 εἰς

εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὑπερφύεται καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· ἀλλ' εἰς τὴν Νίκαιαν μὲν, συγκεινόμενος καθὼς ἐφορεῖται, μετ' ἑμὲς τελακόσις δεκά, καὶ ἐπὶ Θεοφώρου Πατρός, εἰς δὲ τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, μετ' ὅσων ναῖ, μὰ μὲ ὅσων μόνον τὸς τότε ἐν ζωῇ διεσκομμένος ἀγίως· καὶ ποῖος, ποῖος μὰς βεβαιώνει, ἀν' ὃ Σπυριδῶν ἔζη, καὶ δεισκέτο, εἰς τὸς πρῶτω, ἢ εἰς τὸς μετ' ἔπειτα αἰῶνας, ἠθέλη λάβη καὶ σιμὰ εἰς τὸς πρῶτω, ἢ εἰς τὸς μετ' ἔπειτα ἀγίως, τὴν ὑπερέδοξον ταύτην, καὶ πλαουγεσάτην ἐξάριστον; εἰς μίαν τοιαύτην δικαίαν εἴσασι, δεῦν ἠθέλα ἀνοίξῃ σῶμα, καὶ ἠθέλα μείνη ἀφῶμος, καὶ σιωπῶν, ἀνίστως καὶ δεῦν ἀμίλων εἰς τὴν Κέρκυραν, καὶ μέσα εἰς τὸν Θεῖον, καὶ πάνσεπτον τῶτον Ναόν. ἰδὲ ὁ Σπυριδῶν αὐτὸς λύει τὴν εἴσασι, καὶ πληροφορεῖ πάντας. ἰδὲ ὁ Σπυριδῶν ὑπερφύεμος, καὶ ὑπὲρ πάντας τὸς ἀπ' αἰῶνος κεικομημένους ἀγίως διδοξασμένους· ἡδὲ τὸ Θεῖον εἰς τὸν κόσμον. ἰδὲ ὁ Σπυριδῶν, ἔπειτα ἀπὸ τῶσων καὶ τῶσων αἰῶνας, σῶος ὡς εἰδὲς ἄλλος ποτὲ εἰς τὰ ὄμματα τῶ κόσμου. ὦ θαῦμα θαυμάτων· Καὶ πᾶ εἴσε, ὦ φιλόσοφοι, ἔμπειροι εἰς τὰ τῆς φύσεως, καὶ ἐπισήμονες νὰ τὸν ἰδῆτε, καὶ νὰ φεῖξετε; νὰ τὸν ἰδῆτε, λέγω, σῶος ἔτι, καὶ ἀεὶλιπῆ. νὰ ἔχη ὅλα τε τὰ μέλη, καὶ μόνον τὰ πλέον αἴμα, καὶ σερὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ πλέον ὄρα, καὶ λεπτά. τὰ χεῖλη, λέγω, τὴν γλώσσαν, καὶ αὐτὰ τὰ ὄμματα. μέλη τὰ πλέον εὐφθάρτα, ἀφθάρτα. καὶ νὰ σῶζεται ἔτι εἰς ὅλα, ὦ θαῦμα· καὶ αὐτὸ τὸ ἐλασικόν; πᾶ εἴσε, λέγω, τοῖστων, ἢ μάλλον εἰπεῖν πληκῆτον, νὰ τὸν ἰδῆτε, καὶ νὰ φεῖξετε; καὶ πᾶ εἶναι τὸ ἕκαστον, εἴς ἃν σωτίθεται, εἰς αὐτὰ καὶ ἐξελύεται; πῶς ὁ Σπυριδῶν ἀνώτερος ἀπὸ τῶσων ὄρων τῶσων φύσεως; καὶ πόθεν εἰς τὸν Σπυριδῶνα τὸ ἐξάριστον τῶτον; ..... μὰ τί θαυμάζομαι τὸσον εἰς τῶτον, ἀκροαταίμυ; τὸ πλεῖον θαυμάσον εἶναι, πῶς ἐφυγε τὴν ἀπαραίτητον φοβερὰν ἐκείνην, καὶ φεικτὴν ἀπόφασι τῶ Θεῖον; πᾶ εἶναι π γῆ εἰ, καὶ εἰς γῆν ἀπελδοση; καὶ δεῦν ἦτον, καὶ αὐτὸς εἴσε, ἀπὸ τῶσων ἀπογόνων τῶσων πρῶτοπλάσε, πεπικωκῆτος Ἀδάμ; καὶ πῶς δεῦν βλέπω καὶ αὐτὸν μίτοχον

τῆς προγονικῆς κληρῆς; πῶς αὐτὸς μόνος ἀδίδωτος; πῶς πῶς αὐτὸς μόνος· μὰ πόρα καταλαμβαίνω. αὐτὴ δεῦν ἐδῶθη, ὅχι, δι' ἄλλο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἔπαρσι καὶ ὑπερηφάνειαν τῶσων προπάτορος. ὅς τις, καὶ μόνον Θεὸς ἐπιθυμῆσας, ἐγένονεν, ἀλλ' εἰς ποιητὴν καὶ τιμαζῆν αὐτῶ, τὸσον αὐτὸς, ὅσον καὶ οἱ εἴς αὐτῶ πάντες, θανάτω, καὶ φθορᾷ ἐκαταδιμάθησαν. Τὰρα ὁ Σπυριδῶν φθάνωντας ὡς εἰδὲς ἄλλος ποτὲ, τὸ τῶσων προπάτορος ἐπιτηρῆσον, καὶ ἀντίθεον φρόνημα, ἐφυγε καὶ τὴν φθορὰν, καὶ σῶος ἔτι, ὡς εἰδὲς ἄλλος ποτὲ, τῶσων πᾶσιν, εἰς ἀσύγκειτον τιμῶν, καὶ δόξαν αὐτῶ παρῆσεται. μὰ ἐδῶ θέλει εἰπεῖτε, πῶς δεῦν ἐφυγε καὶ τὸν θάνατον; δεῦν τὸν ἐφυγη, ὅχι, ἀκροαταίμυ, καὶ τῶτον μάλισα, εἰς πλείονα δόξαν αὐτῶ, ὅχι νὰ τὸν βλέπη, καὶ νὰ τὸν θαυμάζῃ ὁ κόσμος νεκρὸν, καὶ ζῶντα ἐπὶ τὸ αὐτό. ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ βλέπη καὶ νὰ θαυμάζῃ ὁ κόσμος εἰς αὐτὸν, εἴσα ἀξιοθαύμασον, ὑπερφυτικὸν σωτήριον ζωῆς καὶ θανάτου. ἀνέλαβε ναῖ, τὴν ἀγίαν αὐτῶ ψυχὴν, καὶ ναῖ, εἰς τῶσων ἐπερανίως σιλῶς, ἀφρανομήν, ἀγάλλεται μετ' ὅσων ἀγίως Ἀγγέλων ἐκείνων, ἐπὶ ποτὲ μὲν ἀφασάτας, ποτὲ δὲ συλλειτουργῆσας εἰς τῶσων ἀγίως τε διχῶς, ἔχε. τὴν ἀέλαβε, ναῖ, μὰ τῶσων ἀφῆσε, πρᾶγμα ἀφῆσεν· τῶσων ἀφῆσε, λέγω, καὶ μόνον τὸ ἀγιώτατον αὐτῶ σιλῶς τῶσων, καὶ τῶσων αἰῶνας, ὡς εἰδὲς ἄλλο ποτὲ, σῶος, καὶ ἀνελλείπης, ἀλλὰ τῶσων ἀφῆσε ἀεὶπλέον, καὶ τὴν ζωτικὴν ἐνεργειαν. Ὅθεν ἀγαλά, καὶ τεθνηκότα τὸν βλέπει, καὶ τὸν θαυμάζει ὁ κόσμος ἐνεργῆσας καὶ πρᾶττοντα, ὡς πρῶτω ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶ. ἀδουεῖς ἰαφῶει, λοιμὸν διακεῖ, ἐχθρὸς ὀρατῆς, καὶ ἀοράτης φυγαδῶει, τυφλὸς ὄμματι, χαλῶς.... μὰ, τί ἐκτείνομαι τὸσον εἰς τῶτον, ὡσαῦτὰ μὲν ἦμην, καὶ νὰ μὲν ἀμίλων εἰς τὴν Κέρκυραν; ἐσὺ, ναῖ, ναῖ, ἐσὺ Κέρκυρα ἢ ἀτυχησμένη παρῆς μὲ τὸ ἰξῶρεις καλλώπια, καὶ ἠμπορεῖς ἀφασότερον ἀφῆσεν καθε ἄλλον νὰ τὸ μαρτυρήσῃ, καὶ νὰ βεβαιώσῃ κατ' εἴσα. ἐσὺ ὅπῃ πολλὰς ὡς ζῶντα ἐν τῶσων χρείαις καὶ ἀνάγκαις σε, τὸν εἶδες ρύσῃ καὶ βοηθῶν. τὸν εἶδες εἰς καιρὸν ἀσιτίας, καὶ παρ' ἐλπίδα φρερῶς, πᾶς ἀποθῆσας εἰς καιρὸν ἀσιτίας, καὶ παρ' ἐλπίδα φρερῶς, πᾶς ἀποθῆσας, ἀφθόνως εἴσε ἐνέπλησε. τὸν εἶδες ἐν λαμῶν, καὶ

καὶ δύο φοραῖς τὰ θανατικὰ, μεμολυσμένη μόλωτος, ῥύ-
 στω αὐτὸν, καὶ σωτήρα δρασικώτατον ἐγνώκας. Ἐν σοὶ
 νόσος, καὶ πληγὰς ἀνάτας πολλῶν, οἰκτίρμων, ἰάσατο. Ἐν
 σοὶ δαιμονῶντας, καὶ ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλημέ-
 νος, ᾠδαδόξως ἐθεράπευσεν. Ἐν σοὶ χαλῆς, ξηρῆς, ἀνα-
 πύρως, καὶ ἀκινήτης, αὐτοκινήτης θαυμασίως πεποίηκεν.
 Ἐν σοὶ τυφλῆς, καὶ παντελῶς τὸ φῶς τῆς ὀμμάτων ἐσφι-
 μῶνος ᾠδαδόξως ἐφώτισεν. Ἐν σοὶ ὑφορήσας ἀκρόστιος πύρ-
 γος πισόντας, πληγῶν, καὶ θανάτου ἐρρύσατο.

Καὶ ποῖος, ποῖος, σὲ, καὶ τὸς σὲ, τῆς ἡδῆ, ἔλα τε γῆς,
 καὶ θαλάσσης πολυορκόντων, καὶ κατεπολεμῶντων, θράσος
 ῥέοντων Ἀγαρλων ἐλύθρασκον, εἰμὴ ὁ Σπυρίδων; ποῖος,
 τὴν ἀχαλίνωτον δειμοπατίω ὀρμῶν αὐτῆς ἐχαλίνωσκον, εἰμὴ
 ὁ Σπυρίδων; ποῖος, τὴν θηριώδη, καὶ λυσάωδη μαίαν αὐ-
 τῆς ἐθειάμβλασκον, εἰμὴ ὁ Σπυρίδων; ποῖος τέλος πᾶντων,
 τὸ θράσος, καὶ τὴν προπέτειαν αὐτῆς ἐκατήχωνεν, εἰμὴ ὁ
 Σπυρίδων;

Ζῶν ἔτι, ἀγκαλὰ καὶ τεθνηκῶς, ἰχυρὸς καὶ ἀήττητος, ἄφρων
 αὐτὸς ἐφυγάδισκον, ἄφρων αὐτὸς εἰς ὀξυπατίω φυγῶν ἐξά-
 πλω ἀπεδίωξε, καὶ τὸς ἀπεδίωξεν, ὡς αὐτοὶ ἀμολόγησαν, ὀ-
 ρατῶς αὐτοῖς, μετὰ πλήθους στρατίας Ἀγγέλων, Οὐρανίων,
 δραμῶντων, χρώματος θανατοφόρου ῥομφαίων. οἵτινες φόβον, καὶ
 φόβον ᾠθεμῶν, ἀπελαθόντες τὰ ἐπ' αὐτοῖς πάντα, σκη-
 νὰς, ἄρτας, φορὰς, ὅπλα, καὶ πᾶν πολεμικὸν μηχανήμα ἐγ-
 κατέλιπον,

Ζῆ ἔτι, ναὶ, ναὶ, ζῆ ἔτι, ἀγκαλὰ πᾶν ᾠδαδό-
 ξον. ἀγκαλὰ καὶ τεθνηκῶς ὁ Σπυρίδων. Ζῆ εἰς τὰ ὄμμα-
 τα τὸ κόσμη, καὶ ἐνεργεῖ. Ζῆ εἰς τὰς ἀεργεσίας, καὶ χά-
 ρεις, ὅπῃ νέμει ἀδαλείπτως. Ζῆ εἰς τὰ σωεχῆ αὐτῆς ση-
 μεῖα καὶ τέρατα. καὶ Ζῆ τέλος πᾶντων, ὡς εἰς ἄλλος ποτὲ,
 καθάπερ, καὶ πᾶν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς, ὑπέρτιμος, ὑπερέδο-
 ξος, καὶ ὑπερυψώμενος εἰς τὸν κόσμον.

Ἐπέρτιμον αὐτὸν ὁ Θεὸς, ὑπερέδοξον, καὶ ὑπερυψώμενον
 ἐν παντὶ καιρῷ τὸν ἀνείδειξεν, ὑπέρτιμον εἰς τὴν ζωὴν, ὑ-
 πέρτιμον καὶ μετὰ θάνατον. ὑπέρτιμον αὐτὸν, ὑπερέδοξον, καὶ
 ὑπε-

ὑπερυψώμενον εἰς τὴν ζωὴν, καὶ τὸν εἶδον, καὶ τὸν ἐθαύμα-
 σαν Βασιλεῖς, Ἀρχόντες, καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμένη, συνηγμένη
 αὐτῇ, ὡς ἠκούσατε, ποτὲ μετὰ εἰς τὴν Νίκαιαν, ποτὲ δὲ εἰς
 τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ ποτὲ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. ἔπισημα,
 ὀπρωτῆ θεία πῆς ὑπερίστε ἐξαιρέτα δόξης αὐτῆς. ὑπέρτιμον
 αὐτὸν, ὑπερέδοξον, καὶ ὑπερυψώμενον τὸν βλέπει, καὶ πᾶν
 μετὰ θάνατον, καὶ τὸν θαυμάζει ὁ κόσμος, μετὰ τὴν μόνου
 τὴν ἁφροσύνην. ὅπῃ τότε ὑπὲρ μόνος τὰς τότε ἀγίας διδόξα-
 σαι, νῦν δὲ ὑπὲρ πάντας τὰς ἀπ' αἰῶνος ἡ Ἐκκλησία τῆ
 Θεοῦ προσκυνεῖ, καὶ δοξάζει. Καὶ τίς ἡ ἀμφιβολία; ἰδὲ
 λέγω, πάλιν, ὁ Σπυρίδων, ἔπειτα ὑπὸ τούτων, καὶ τούτων
 αἰῶνας, εἰς τὰ ὄμματα τὸ κόσμη. μετὰ τί τὸ ᾠδαδόξον;
 εἰδὲ θέλει εἰπεῖ τινὰς, καὶ δὲν ἔμεναν εἰς τὰ ὄμματα τὸ
 κόσμη, καὶ ἄλλα σώματα ἀγίων; ἔμεναν ναὶ, ἔμεναν δὲν
 τὸ ἀρνεῖμαι ἀκροαταίμα, ἔμεναν ναὶ, καὶ ὁ κόσμος ὅλος τῆ
 πῆσαν τὰ προσκυνεῖ, καὶ δοξάζει. μετὰ ποῖον ἄλλο ἔμενον,
 ὡς τὸ σῶν καὶ ἀνελλείπης; ποῖον ἄλλο, ὡς τὸ π, ἔχει ἀ-
 κόμι φερωνῶν τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὰ σφυρά; ποῖον
 ἄλλο, ὡς τὸ π, ἐπ' αὐτῆς ἀνορθωμένον, καὶ ἴσαται, καὶ το-
 σάκις φέρεται, κατ' ἔτος, ἐν λιταῖς; εἰδὲν βέβαια. ὅχι, ὅ-
 χι, τοιαύτη, καὶ τοσαύτη χάρις ἐδέδοται, εἰμὴ μόνω τῷ
 Ἱεράρχῃ. καὶ δικαίως ἀκροαταίμα.

Αὐτὸς ἐν ζωῇ, ἐφυγε κατ' ἐξαιρέτον ἔθρονον. τὴν δόξαν
 τὸ κόσμη καὶ τῆς ἀνθρώπων. καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψῶν ταπεινῶς,
 δίκαιος ἄν, ἠθέλησε μετὰ θάνατον, ἐν μίσῳ τὸν κόσμη, καὶ
 τῆς ἀνθρώπων, κατ' ἐξαιρέτον ἔθρονον νὰ τὸν δοξάσῃ. αὐ-
 τὸς ἐν ἀξία, ἐφυγεν, ὡς εἰς ἄλλος ποτὲ, πᾶσαν ἐπίδει-
 ξιν, τὸ σοβαρὸν, λέγω, τὸ ἡγεμονικὸν, τὸ ἐπὶ ἡμῶν τὸ
 σώματος, τὴν δουροφροσίαν, καὶ ὅσα εἰς δόξαν, καὶ μεγαλο-
 σῶπειαν, οἱ ἐν ἀξία πράττει, καὶ ἐνεργεῖ. καὶ ὁ Θεὸς
 ἀπέπεισε, καὶ εἰς ὅσα ἐν ζωῇ μισῶντάς τε, ταπεινώσει ἀ-
 τὸν ἠθέλησε, καὶ εἰς ὅσα ἐν ζωῇ μισῶντάς τε, μετὰ θάνατον,
 κρεττὰ ἐφυγε, καὶ εἰς ὅσα εἰς ἄλλος ποτὲ, μετὰ θάνατον,
 ὡδὲ ὅπῃ τῆς γῆς ἠξίωται. Αὐτὸς Δεσπότης, καὶ Ἀρχιερέως
 τοιαύτος ἐδαμῶς ἐφάνητο εἰς τὰ ὄμματα τὸ κόσμη, ἀλλ' ἐπο-
 ρῆται πάντα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, ὡς εἰς τῆς ἀτι-
 δανῶν,

δανῶν, κεκυφῶς, ἄτιμος, καὶ καταβεβλημένος. καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἠθέλησε μὴ θανάτου, ὄχι μόνον εἰς τὰ ὄμματα τῆ κοσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐτι σεραμῆρας αὐτῆ βάσεις, καὶ σφύρα ἐπαυρόμῃον, ὡς τε ἐπαυρόμῃος, καὶ νὰ ἴσεται, καὶ ὡς εἰς θείαμβον, εἰς ἀσύγκειτον τιμῆν, καὶ δόξαν αὐτῆ, ἐνδόξως, φαινωῶς τε, καὶ μεγαλοπρεπῶς, εἰς πᾶσι ὁδοῖς καὶ πλατείαις νὰ φερέται, καθὼς ποσάνις κατ' ἔτος τὸ βλέπετε, ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ὡς εἰς θείαμβον, ναί. καὶ ὦ μὲ πρόσθε δόξαν. μὲ πρόσθε μεγαλοπρεπείων.

Τί ἄξιον θείαμα. πόση σωδρομή. πόσον πλῆθος λαῶν. ὃ εἰς ἐπὶ τῆ ἄλλης ἀθέμιτος, νὰ σενοχωρῆται, καὶ νὰ σωθλίβεται. τὸ εἰσάδωμα ὅλον, καὶ αὐτὸ, ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτῆ, εὐσπλον, καὶ ἐν ἀδρατάξει. Κωδόνων τερποκρανίων ἀλλαγαμοί, σαλπύγγων τε, καὶ τυμπάνων. ὀργάνων ποικιλοφθόγων ἐλήχωντε καὶ τερπιῶν. τερπιά, ἀφραίνεσ' ἀρμονία. Κρότοι, κτύποι, καὶ βρονταὶ πυρεβόλων, δῆτε γῆς, καὶ θαλάσσης. πόλις, σῆλος, ἄσω, ποράσεια, ἢ ἀπτεσιν ὅλα, καὶ νὰ βροντῆν. λαμπαδελύτων, ὧν ἐκ ἔσιν ἀειθμός, πορηγμῶν τε, καὶ ἐπομῶν. Γερεῖς, λαμπαρὰ τῇ σολῆ, ἐν ὕμνοις, ὠδαῖς, καὶ ἄσμασι, δόξολογῶντες, νὰ ποροπορῶνται. καὶ εἰ μόνον οἱ εὐτιμοί, καὶ δῶνεις, εἰ μόνον οἱ πλέα ἐγκριτοί, καὶ ἐν ἀξίαις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Κρατῆντες, ἐν δόξῃ ἀδρατῆμοί, καὶ αὐτοὶ λέγω, αἰδοί, καὶ ἀλαβεία, λαμπαδελύτων καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκολεθῶσι, καὶ νὰ ποιῶν ἔπω, πλέα ἐνδόξων, ἐπρωῆ, καὶ πλαιγεσάττω τῷ δοροροσίαν, καὶ τῷ ἀδρατάξιν. ὦ ὕψος. ὦ δόξα. ὦ ἀσύγκειτα, ἐν παντὶ καιρῷ, τῷ Σπυρείδανος μεγαλεῖα. καὶ ποῖος, ποῖος νὰ μὴν κλίνη ἀσύγκειτον τῷ ταπένωσιν αὐτῆ; τοιαύτῳ ναί, ναί, τοιαύτῳ αὐτὰ τῷ ἐμφαίνων. τοιαύτῳ αὐτῆ, πλαιγῶς τε, καὶ ἀσφαλῶς τῷ δεικνύων. (α) τὰ ἀφανῆ, τοῖς φαινοῖς τεκμαίρε. Ἐγὼ βέβαια, δὲν ἠμπορῶ ποτὲ, πάρεξ τεκμαυρομῆν ἐξ αὐτῶν ἐκθαμβος ὅλος, καὶ ἐκστατικὸς νὰ τῷ συμπεράνω μεγίστῳ, ἀκρω, ὑπερβολικῶς, ἐξαισίον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Τ Ε

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΟΝ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Εἰς Δοξάν τῆς Ἁγίας, καὶ Πανενδοξοῦ

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Α Σ

Τῆς ΑΥΤΟΥΣΤΗΣ

Τῆς ἀνασηλωσάσης τὰς ἁγίας Εἰκόνας

Ἡς τὸ ἱερόν Σκλιῶς σώζεται ἐκ αὐτῶν εἰς τῷ Κέρκυραμ.

Ταῦτα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ

καὶ Ἁγίᾳ.

Ω Πάτερ, εἰ ποδὲ σοὶ, χάειν ἢ παῖσσε, ποτὲ εὐροῖ.

Ἰλαθι. σῶσον δὴ. καὶ εἰς ἱεράς δράεις

Τριεῖν Εἰκόνας, αἰδοῖ. Συμμόρφος δράσον, οἴκτω,

Τῆς τῷ σε Ἰεῖ Εἰκόνας αἰδῖα.

ΝΟΙ

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor Dottor Natal dalle Latte, nel Libro intitolato, Il Pauegirico del Glorioso S. Spiridion, in Idioma Greco Manoscritto non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Niccolò Glichì Stampator di Venezia, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 3. Dicembre 1786.

(Andrea Querini Riformator.

(Francesco Morosini Sec. Cav. Proc. Riformator.

(Zaccaria Vallaresso Riformator.

Registrato in Libro a Carte 208. al Num. 1910.

Giuseppe Gradenigo Segr.